

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Evényedre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetések díja:

Öt hasábon petütor 5 kr. Helyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttér garmond sora 20 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések
jutányosan eszámoltatnak.

A lap szellemi részére a a nyilttérre vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

Érdeklődjünk!

Mily egészen más lehetne az ország állapota, ha a magyar intelligencia le tudná vetközni azon közönyt, a melylyel a köznép sorsa iránt viseltetik. Csak szót kell tekinteni az országban s majd mindenütt azt fogjuk tapasztalni, hogy az uri osztály csak akkor törődik a parasztsággal, mikor eljő a képviselő választás ideje. Ekkor az urak még részeg paraszt kortestvezérekkel is összeesókolódnak. Máskor a nép ellehet tőlük s nem részesül pártfogásukban, ha seregesen látják is tönkremenni az egyes lelketlen uzsorások keze alatt.

Intelligentiánk számára csakugyan a megyéken kínálkozik a leghálásabb tér a cselekvésre. A megyék most önálló háztartást vihetnek, gazdasági, társadalmi és közművelődési czélokra adót szedhetnek s visszahódíthatják régi befolyásukat az ország közügyeinek intézésében.

A cselekvési tér az intelligencia számára oly szabaddá lesz, hogy a ki csak a közügyekbe befolyani akar, azt könnyen teheti, ha községében csak egy parányi népszerűségre tudott is szert tenni, hogy a közbizalom érdemesnek találta megválasztani őt megyei bizottsági tagnak. Egyébiránt az uri osztály, — mely az intelligenciával majdnem egyértelmű a falvakon, — anélkül is szerepelhet a megyén, mert mint virilisták bejutnak oda. S tekintve az éles ellentétet, mely parasztok és urak között sok helyen kifejlődött. Utóbbiak szerencséjüknek tarthatják ez intézményt, mert a választók tulnyomó többsége a parasztság és ez így helyeken nem is választ urakat kizottsági tagokul. De másfelől az is igaz, hogy mint virilista sok érdemtelen is bejut ma már a megyére. Képviselve van ott mindenféle elem, ur paraszt és zsidóság, de legalább ennek is meg van az a haszna, hogy a megye nyújt legelőbb garanciát arra nézve, hogy az eléje kerülő kérdéseket nem fogja egyoldalúlag tárgyalni és elintézni.

Ha meg akarjuk törni a közönyt, mely a magyar társadalmat legyűgözve tartja, azon kell lennünk, hogy a megye keltelessék új életre. Ezen intézményt nem kell többé megnyirbálni és gyengíteni, hanem ellenkezőleg fel kell karolni és erősíteni. Legyen a magyar államnak ez a határozott fejlődési iránya.

Es ha a megyék mozogni kezdenek, mindjárt egészen más képe lesz a magyar társadalomnak. Mint a kikelet enyhe légétől levetkőzteti a föld a tél dermesztő fagyát és új életet nyer a természet, úgy fog nemzetünk is felébredni s minden téren tettei kelni, a megyék megtörnek a közönyt s kitűzik a cselekvés zászlaját.

M. P.

A zsidó kérdés észszerű megoldása.

— A szemiták és antiszemiták okulására. —

I.

Midőn a magyar nemzet állami élete ezredik évéhez közeledik: az önfentartás ösztöne hangosan megköveteli, hogy állami egységet, s magyar politikai nemzetiséget megszilárdítsa törekedjék. Ezen törekvésben lépten nyomon utját állják a pánszlávok és dakorománok, a kik a magyar nemzet romjain akarják megvalósítani saját ábrándjaikat.

Mindezeknél veszélyesebb azonban reánk nézve az antiszemitizmus elharapózása; mert annak éle azon

nép faj ellen irányul, a melynek nincsenek centrifugális vágyai; és a mely faj az esetben, ha a teljes összeolvadás sikerülne: a magyar nemzet szellemi és anyagi erejét nagy mérvben megnövelné, és a centrifugális fajok törekvését, a baba minden vidéken sikeresen ellensúlyozná. Gyűlölködés helyett tehát a zsidó kérdést kell észszerűen megoldanunk; azon módokról kell gondoskodnunk, miként lehetne hazánkban a zsidóságot a többi népfajokkal, a vallásfelekezetekkel teljes összhangzásba hozni, és az annyi szellemi tehetséggel megáldott, s annyi anyagi kincscsel rendelkező zsidófajt a magyar nemzetbe úgy beolvasztani, hogy a velünk egy összetartó egészet képezzen.

Az a korszak arany betűkkel lesz beírva az emberiség történetébe, midőn a zsidóság teljes összhangzásban fog élni a többi népfajokkal, midőn vallásiilag is levették önzendi felekezeti jellegét, a midőn megszűnik az anyagiság föltettlen bálványozója lenni, és a takarékság szép erénye mellett, a szellemi kincsekre fogja fektetni a fűsúlyt.

Minthogy az ember se nem olyan jó, mint barátai tartják, se nem olyan rossz mint ellenségei hirdetik: kétségkívül igen sok túlzás van a zsidóság ellen, felhozni szokott vádakban is; különösen pedig igazságtalan dolgoknak tartom azt, midőn egy népfajt vagy hitfelekezetet kivétel nélkül elítélnék; mert annak vannak kitűnő és selejtes tagjai, és a vád csak az utóbbiakat érheti. Én e kérdésben vitázni nem akarok; hanem elfogadom a vádatok valódi tények gyűjteményét, hogy még ezek teljes valódisága esetén is megvilágítsam a kérdést, felsoroljam azokat, melyek a bajt előidézték, és megjelöljem a módokat, melyekkel azt meg lehet, sőt meg kell orvosolni.

Az antiszemiták a zsidóságot úgy faja valamint vallására nézve úgy jellemelik, mint az államok veszedelmét, és a kereszténység halálos ellenségét. Nézzünk szemébe e nehéz vádaknak, és vizsgáljuk meg szokot eszünk s lelkismeretünk világánál.

Mózes vallását és annak igaz követőit rituális gyilkossággal vádolni bűn volna. Mózes az emberiség

TÁRGYA.

A hajó.

(Költemény.)

Pajor Istvánról.

Dagadt hullámok árjain
Repül a gyors hajó;
Szírt és örvények útjain,
S vihar, vész, tomboló,
Lehajta a vitorla már.
De a hajónép résen áll.

Villám cikázik és lecsap,
Szörnyű a sergeteg;
A löszke árboz széthasad,
A zászló lug, remeg;
De a bátor nép küzd, remél,
Veszély közt szebb a pályabér.

S ím csillapúl
Fenn és alól,
A vész dühé,
Kibéküle;
Röreselt hajó révpártot ér,
Díjúl morész kardelmér.

Élen-sziget a melyre lép
Vad pompában ragyogva szép,
De az arany gyümölcsöket
Mikkel kínál,
Sárhányhad őrsi a sziget
Kapuánál.

Ez a hajó te vagy hazám,
E nép én-nemzetem;
Egy eszedőig hányatál
Viharzó tengeren;
Hős küzdelemmel folytatád
Veszélyes útadat,
Sebbel borítva a naszád,
De népe megmaradt.

Itt a sziget, szép birtokod;
Kebled arany gyümölcs;
Érvényesítél hozzá jogod,
Nap-éjt munkálva töltés,
S ha sárhányhad közeleg feléd,
Aprított le egyi a fejt.

Jubileum.

(Humoros költemény.)

Pajor Istvánról.

Én is jubilálok; hisz ez már így divat;
S e mellett van rá okom is alapos;
Nem mintha a jókban dushálkodnám talán,
Mert úgy fürdő után a társas mind lapos;

Nem mintha fölöttem eme folyó éven
Megállította vón József a napot;
Pedig, (rágalmarzó nyelvek szerint!) nekem
Nincsen siettetni okom a holnapot.

Vannak sokan, kik a művészet s tudomány
Magas versenytérén aratnak hírt a babért,
Nekem szerény pályát jelölt ki végzetem,
Mely gyér jutalmat oszt nagy fáradsághozért.

Biz' én a harcmezőn sem kaptam rendjelet,
Kia lutrin, de még a nagyon sem nyerek,
No, meglehet, mivel „békés polgár” vagyok,
S Fortuna asszonnyal viszonyt sosem kötök.

De hát mi az a mért örömnapot ülök
Holott csak egyre azt számlálom, a mi nincs;
Tűrelmet bölgyeim, mindjárt szépen kisérl
Hogy nem legeszen is élvezhető a kincs.

Íly kincsem van nekem, mifőta nem onyém,
Mert egypár hó után hűtlenül itthagytam.
Adieu Rheuma nagysám! Őa eltűnésének
Öröme öröm a jubileumot

A legfelségesebb őz-filé.*)

— Rajz. —

Irta: Brankovics György.

Szegény Jenő barátom, elégette háta mögött a bidat — megnősült.

Tudja isten miért — miért nem, de még mindig kételkedem, hogy az a boldogság, amit a nő hoz magával a nőtlen fiatalember lakásába, fölér azaz a „függetlenséggel”, amely megszűnt a feleségtől. Épen azért Jenőt is csak sajnálni tudtam, amidőn szegreg sajnálkozásom alapos avagy alaptalan volt e, arról a következő történetecskéből győződjenek meg tisztelt uraim és bölgyeim.

Jenő imádkozott ifjn nejét!

*) Felolvasatott a szerző által a b.-gyarmati dalogylot
százalóváltási ünnepélye alkalmával rendezett díszhangversenyen.

egyik legnagyobb alakja, a ki az egy istenség hitének megalapítása a magasabb erkölcsi tanáival örök hála kötelezte az emberiséget. A mozaizmus szülőanyja a kereszténységnek, a mi nem egyéb, mint reformja annak. Hiszen a tiszparancsolat is Mózesből származik, és az ó-testamentum közbe külforrása Mózes és a kereszténység vallásának.

Mózes, hogy az egyiptomi szolgaságban mélyen súlydolt zsidó népet gyökeresen átalakíthassa: negyven évig zarándokoltatta a pusztán, hogy az új nemzedéket saját szellemében fölnevelhesse, átalakíthassa, a javíthatlan előítéletes őregek halálát pedig bevárhassa. Hogy az erkölcsében megromlott rabzsolga népet ember méltósága tudatára ébreszsze: lelkesedve hirdető, hogy a zsidóság Istennek választott népe és különb minden más ember fajnál.

Íme van az orthodox-zsidóban az a fajkeveltség, melyet ő magában érez, és, ha módjában van, másokkal is éreztet. És ne hogy az ő tanai meghami eittassanak: megiltott minden érintkezést a szomszédos bálványimádó népekkel. Ebből származik az orthodox-zsidóság azon elszigeteltsége, melynél fogva a kereszténységgel sem együtt étkezni, sem pedig vele össze házasodni nem akar, tisztátalannak tartván mindenkit: magához képest.

Ezen tanok ma tévedésnek bizonyulnak: de Mózes idejében a az ő sajátos körülményei közt, eme rendszabályok szükségesek valának; mert ezek nélkül a kitűzött nagy célokat el nem érhetne volna.

Minden dolog, s így a tudomány és vallás is alá van vetve a haladás, a tökéletesedés és így az örökös változás törvényének; ezért kellett megszűlnie a zsidó vallás reformjának, a kereszténységnek is.

Krisztus a keresztény vallás megalapítója és Pál apostol a kimagasló szellem, annak terjesztője, lerontották a zsidó felekezetiességet, elszigeteltséget korlátait és egyetemes, az egész emberiséget szin- és fajkülönbség nélkül felölelő tanokkal léptek a világ elé. Mózesnek a rabzsolga zsidó népet csak isteni tekintéllyel lehetett kormányozni: azért a Jehovát úgy jellemezte előtte, mint az engedetleneket lépten nyomon betűntető mindeható hatalmat. Ezzel ellentétben Jézus úgy ismerteti az Istent, mint az egész emberiség szerető atyját, aki kegyelmébe fogadja a megtévedteket, és jobban örvend egy megtért bűnösnek, mint száz igaznak. Jézus még az ellenséggel is jót tenni parancsolt, hogy azt bűszállás helyett a megjavulás, a magába szállás útjára térítse. Jézus tanai szerint minden ember lelke, szelleme, egy parány és szikra magából az istenségből: és így szellemünk közös, és isteni származásánál fogva az összes emberiség, szin- és fajkülönbség nélkül, testvére egymásnak. Ezen keresztén tanok képezik alapját a jogegyenlőségnek, és a testvériségnek.

Azonban nem kell binni, hogy a mozaizmus a maga őskori felekezetiessé jellegét maiglan megtartotta volna. Nagy lelki megnyugvással olvastam Schvab Leonak, a birneves pesti főrabbinak, a hitközég megbízásából, az iskolákból kilépett zsidó ifjúság számára 1840-ban kiadott hittanát. Ezen nagy műveltségű férfiú eme kis munkában, Pál apostolként hirdeti

lelkünknek faj- s vallás különbség nélkül közös isteni eredetét, és az összes emberiség testvériségét. Ha Mózes nagyserű vallása nem zárkozik el a haladás örök törvényei elől, és ha annak teljesen képzett papsága lesz, mely Schvab Leo szellemében fogja hirdetni az új igét: akkor a mozaizmus a keresztény vallás színvonalára emelkedik, és szeretve s tisztelve lesz a keresztény világ által.

Ámde fájdalom nem ily mozaizmussal találkozunk a gyakorlati életben. A neolog zsidóknak 1870-ben, az orthodoxok vádaskodása ellenében az országgyűlés elé terjesztett emlékiratából tudjuk, hogy a zsidó hittan forrásai: az írott törvények vagyis a szentírás, az ó-testamentum, és a tudós rabbik műveiben vagyis a Talmudban följegyzett szóbeli hagyományok a Schulchan Aruch nevű műben vannak rendszerbe foglalva. A karaiták kizárólag csak az írott törvényeknek, a szent írásnak ismerik el kötelező erejét, a Talmudot hittan forrásnak nem tartván; s ezért ki is léptek a többi izraelita hitfelekezetek kötelekeiből. E szerint Mózes hamisítatlan tanának követői kizárólag a karaiták, a kikkel szemben a többi zsidók a mozaikó-rabbiniikus tan követőinek nevezik magukat. Szívesen hiszem, hogy a neologok, a haladó párt a fősúlyt az írott törvényekre, a szentírásra fektetik, és a rabbik hagyományait csak cum grano salis, az orthodoxokkal való jó egyetértés kedvért fogadják el a hittan egyenlő forrásul: ámde az orthodoxok a neologok emlékirata szerint, főleg a Talmudra, vagyis a rabbik tanításaira és nem az írott törvényre szentírásra támaszkodnak. Arabbi-tekinély az orthodoxoknál isteni tekinély: pedig az emberiség történelmi tanusítja, hogy a papi hatalom minden időben vést hozott az emberiségre és veszélyesebb a világi hatalomnál; mert a hívek lelkét, szellemét veri béklyóba és tartja butaságban, vakbuzgóságban a babonában, a miből igen nehéz kimenekedni; mert a hierarchia összeköttetésbe hozza magát az istenséggel, és isteni tekinélyt tulajdonít magának. Nem igen tetszik a papságnak a protestantizmus azon tana, hogy kiki a maga papja, és minden ember kebele a szentlélek temploma; mert lelkiismeretében minden ember közvetlenül érintkezhetik az ő Istenével. A pap nem közbenjáró az Isten és emberek közt, hanem csak egyenjogú híve az egyháznak, csak hogy azonoskivül hivatalnok és a szent dolgok, a cinca szera ügyek bizománya.

BODNÁR ISTVÁN.

Milyen volt az általános helyzet országunkban, midőn a „Nemzeti Intézet” is keletkezett Nógrádmegyében?

(Önálló közlemény egy ily című kéziratból: „A félrevezetett Nemesek”.)

A főváros híhetetlen hamar kibeverte az Árvis által vett csapásokat.

Felsegőle azt az egész országot.

A szegényeknek ruhaheműk, pénzadományok s élelmi cikkek adományaival a vagyonság; a romban

heverő házak felépítésénél pedig a sok olcsón dolgozó — ugyszólván ingyenes — kőművesek és napizámsak oda tóduló serege, erőltet működésükkel.

Az 1838-ik évi szent-istváni törvénykezési szék megnyitásával már a kir. kuria is megkezdte funkcióját, előzetesen a jegyzővé beiratkozottak esküje szolemizálásával kezdve meg szakát.

En, Szűgyényi László protonotárius oldala mellett valék szerencsés eszközölni a beiratkozhatást, az Árvis folytán megzakitást szenvedett a le nem töltött palvaristai kurzusom e mellett akadályul nem szolgált.

Es kedvező volt helyzetem, őszintén megvallva azon körülménynél fogva, hogy valamin Szentkirályi-nál mint palvaristára, úgy Szűgyényinél sem várt reám mint jurátusra, sok törvénykezési megbízás.

Felo se nyert a nála beiratkozottak jegyzői alkalmazását. Szokásból történt a beiratás.

Oldala mellett is időmet a társasköröknek szentelhetem, melyekhez a fővárosban vonzódásom húzott.

Kiemelendő ezek között — mint főleg közérdekű — a Ruttkay József hazafias köre; Józsi a „Szalvator”-hoz címzett házbán lakván, üdvözített minket ily társaskörböz való jutásban, ámde valóban ő maga még fokozatosan üdvözült, mert elnyeré abban a kedves modorú, doli, augyalezelid kedélyű s mély érzesű Kossuth Luiz kezét.

Hár ő saját hírtokába: Abonyba helyezé el választottját és a közben a nagytiszteletű anyósa is: Kossuth Lászlóné, férjével s leányaival: „Emiliával” (akkor Gácsországbán lévő Zsulanazky Zsigmond férje köréből szülei látogatására jött le) és Zsuzsikával Dabásra levék át tartózkodásukat, de mivel fíjok: Kossuth Lajos vizsgálati fogásában szenvedett, annak vorsa enyhítése végett a család gyakran meglátogató a fővárost; s mi viszont, kik társaskörböz tartozánk, egyszer-mászor hozzájuk rándulva, többször találkozhatunk; — ezen társaskörben felmerült némely eseményről szabad legyen megemlékezniem.

A Kossuth család fáradhatatlan buzgalma mellett, az egész házában keltett lehangoltság s a megyszerte újabbnál újabb gravamenekkel való kilépések készülődései — a küszöbön lévő országgyűlés megnyitása előtt — sokat lendítet látszott a Lajos kiszabadítására; azonban mivel épen akkor báró Wesselényi Miklóst (mind a-mellett, hogy a mult évben pusztán Árvis folytán eszközölt sok mentési cselekményével érdemeket szerezve, nagy népszerűségre tett vala szert,) több évi fogságra ítélték, ezzel a Kossuth Lajos kiszabadulásához a remény szárnya nagyon megnyirbálva lett.

Igaz, hogy a Wesselényi felett is, valamin később Kossuth felett hozott ítélettel maga a kuria sem vala egészen tisztában, de hát a többség szavazata náluk úgy döntött. Végrehajtsai monoeverja is elárult az igaztalan ítéletből származott lelki hangulatát.

Övézió elkerülése végett az ítéletet titkon rendelék végrehajtani, annyira, hogy a felől alig tudott valami profánne valaki más, a titkokokán és rajtam kívül, akik előbb a Wesselényi perét együtt letisztásgatva írtuk, s az ügy menetét folytonosan figyelemmel kísértük és épen a végrehajtás peretében a Wess-

— Az Isten szerelméért, hiszen csak nem adhatok erről minden negyedórán közjegyzőileg hitelesített nyilatkozatot, légy okos!

Jenő felemlte a földre hullott könyvet, lapozgatni kezdett benne s haragudni kezdett, hogy rögtön rá nem talált a helyre, a hol az olvasást felbeszakította. Aztán, midőn egy negyedóra múlva az asztalhoz ültek, úgy találta — természetesen — hogy a leve nagyon meg van szorra.

— Nem tapasztalom! válaszolá Ilus.

— De én igen, mondá Jenő, s vizet öntött a pogányhitű a kintülő levelesbe.

Iluska azon meggyőződésre jutott, hogy férjének bogarai vannak. E meggyőződés alapján tiltakozott az alaptalan vád ellen, sőt hintett — tüntetőleg — a levelesbe, mire Jenő csak vállvonással felelt, s a búsnál ily szavakra fakadt:

— Drága Iluská, a te szakácsnéd még a marhabűshoz sem ért, ez egészen élvezhetlen. Hiába, csak a vendéglőben lehet jó marhabűst enni. E szavaknál nagyot sóhajtott s mutatta, hogy felette sajnálja a dolgot, de...

— Én nem értek... egy hónap óta semmi sem jzik nekem.

— Te nem érted... Először, érte meg jól, nem panaszkodtam... Ha valaki hallana téged, azt hídné, hogy én semmivel sem vagyok megelégedve.

— Azt nem mondtam.

— De szavaidnak az az értelme.

(Polytattás következik.)

Szerelemből nőtt s annyira ottbőn érezte magát új helyzetében, oly lelkesedéssel uszott a házasság élet hullámai között, hogy egészen megfeledkezett régi szokásairól s régi ismeretéseiről.

Valóságos kínai fallal vette magát a házát körül s ezen belül csöppenként... szörpölgetve élvezte üdvét.

Megváltoztatta külsejét, lemondott a hirlapolvasásról, más szobát, cipőcszt választott; ha az utcára kellett mennie, sebesen és leüfött szemekkel haladt el az emberek mellett, nem azért, mintha félt volna, hogy gúnyos pillantásokkal fog találkozni, hanem azért, mert nem akart azon hölgyek arczhalványosságáról meggyőződni, kik szerelmet s hűséget esküdtek neki s most mások a karjau öprik az utcán.

A komolyság, meggondoltság, méltóságteljeség tizenegy hónapig tartott. A tizenkettedik hónap közepétán azonban rés támadt a kínai falon s Jenő ki-kibőjt azon, rágyújtott a szivarra s a füst mögül vizsgálgatni kezdte a szembe jövő mindkét nembelieket, sőt mi több, még a színházat is meglátogatta — egyedül.

— Hogy van kedves nőd? kérdém az első találkozáskor tőle.

— Barátom, válaszolá Jenő — Iluska valódi kínai. Ime egy rejtély, mely megoldásra vár.

A kérdés t. i. az: szerelmese-e még avagy kevésbbé szerelmese már a férjnek, midőn nejeiket gyöngynek, gyémántnak, kincseknek nevezik?

— Én azt hiszem, hogy a szerelem ilyenkor már nem lángol, mert amíg lángol, addig — hallgat a férfi.

Az igazat megvallva, Jenő azon a ponton állt, amidőn a parázst fújni kell, hogy ismét fellángoljon.

Venus oltárának illata fullasztó kezdett lenni, Hymen édes mézének egyszerre utóíze lőn.

Ha Ilus történetesen iczipiczi a csók közepé kerítette a fejét s hátulról egy izzó csókot nyomott a homlokára, észrevette — ami azelőtt soha sem történt meg — hogy a fodrász művén itt-ott csorbat ejtett a feleség; nem csinált ugyan még ezért szemrehányást, nem pattant fel a székről, de midőn az a kis kedves feleség a csók után, tündérnyújaival lefogta a szemét s koboldként kacagott, roszkedvűen mondá:

— De Ilus, látod, hogy olvasok!

— Amig nem mondd: „kedves kis feleségem, én imádlak”, addig nem hagytak nyugodtan.

— De gyermek, hisz azt már ezerszer elmondtam!

— Mond el ezer és egyszer!

Jenő becsőleg bosszankodva, sebesen mondá:

— Kedves kis feleségem, én imádlak; úgy, én imádlak... most egy csókot, de aztán elég... angyalom vagy... de engedj tovább olvasni, vedd el a kezét.

— Olyan nincs, ily olcsón nem árulunk! Azt egészen másként kell kiejtendő, olyan nagyon, tudod olyan nagyon édesen és bangaúlyozva! — mint ahogy máskor mondd!

— Jó, legyen tehát hangsúlyozva: „kedves kis feleségem, én imádlak”, ne mond, hogy sokáig kéretem magamat.

E szavaknál azonban már meglökte lábával a kis asztalka lábát.

— Szeretesz még mindig? kérdé a kis menyecske, mitesz törődve az asztal lábával.

selényi szállásával kapcsolatban lévő titoknoki helyiségben, a titoknoknál Vörös Antal barátomnál egyben valánk.

Még örkisért sem használtattam fel B. dára a fogásba való elszállítatás alkalmából.

Csupán a kir. fiúsk és egy előttem ismeretlen a látszatból valószínűleg magán s hihetőleg jó barátja — körében indult a menet ki Weesselényi lakából — gyalog.

S gyalog azért, mivel a Duna jege itt-ott már kezdett repedezni, s azon nehégy kocsik jirtak volna, de sőt a közlekedés gyalogosan is szüntelt.

Bizony én is éreztem hajladóztát, aki szoréyven távolból követtem a bárót és kíséretét.

A kir. fiúsk nagyon is használta az akkor még divatos „mlauot“ tánczem lépéseit a jég roppanásai nál s egy ízben annyira megrettent, hogy Weesselényi még nem állhatá dörgő hangján ejtett szavával figyelmeztetni illetve biztatni őt, miként: „ne féljen a kir. fiúsk miésem a veszélytől, hiszen ha a jég alá süppedne esetleg, onnan csak majd ki fogom menteni.“

E fél isten ember még ily helyzetében is arra gondolt, hogy ki szabadítsa őt az eshető veszélyből, habár ellensége is lenne az!

A Weesselényi ügyének ily ro-z kimenetele után, mit várhatott mást az aggódó Kossuth-család, mint hogy Lajost, szabadsága visszanyerése helyett, a vizsgálati fogásnál súlyosabb, a Lovassy Lászlóhoz hasonló, ki-z-bb várfogságra, vagy épen halálra ítéldik?

Ily bizonytalan helyzetben Emilia, szándékát közlé velem, bátyját meglátogatni, mielőtt Budáról másfelé szállítatnék; ezen célja elérésében segédke zésemet téven kilátába.

Nagyra bocsúltem bizalmát: szívesen felajánlám neki segédke zésemet s ő a bátyridőt, melyben a látogatást létesítenék, tudomásomra adni ígérő.

Nem sokára be is jött Dabasról e célból a fővárosba, és néhány sorral megkeresett a tervbe vett látogatás fogantatása végett.

Amde nem nagyon biztató körülmények között kaptam felhívását.

Mert azt a jégburkot, mely Weesselényi és kísérete alatt úgy ropogva hajladozni kezdett, néhány napi enyhe idő, akkor már tavasz felé, feltágította s az alatta nyugtalanodó baboknak sem kellett több, a jégpánczélt darabokra tördele és feltolá magasra, a főváros lakóit a mult évihez hasonló előzúzással fenyegetve, hogy ismét pusztítand mindent, mit útjában talál.

D rgött ismét az ágya a budai várfokról, mint a haragjelzés tűzvészkor; egy két lövés hangoztatással a vész csendesedését, ellenben sűrűbb lövéssel dörgősekkel a haragosabb zajlás dühözését jelezvén.

Mozgott a fél város népe, vagyona és személye biztosítása érdekében.

Az alatti utcákból mindenfelől huzcolkodók tömege bömplygött a magasabb fekvésű utcák felé.

Nagy mozgalom volt észlelhető a „Ferencziek“ tere s a Hatvani utca felé.

Az ott bérelt akkori szállásunk is igénybe vételt egy két ismerős menekülő feltől.

Ily általános zűrzavarban kaptam Zsulánszkyó sorait is a felzett látogatás eszközlése végett.

S megvallom, megütődtem épen ez alkalommal jött felhívásán.

Habár ellenő mondani kívánságának, midőn a testvéri szeretet őt annyira elfogulttá tévé, hogy o nagymérvű veszély előtte akadályul nem szolgált, — tölem lovagiatlanság lett volna; de mint juthatok valami járműböz, mely átvigyen minket Budára? .. Ez eszmém jobban megrohant.

Gondolkodóba estem o felett: vajjon lehetséges lenne e az átjuthatás? — És miként? —

Hanem eszembe jött egy halászok a fia, a kit én, mint jóval előbb a kegyesrendiek gimnásiumában járó tanulócska koromban nem kis veszélyből menték ki, s az ez előtti évben pedig egyik halásziati működősek alkalmával, mely csónakokról nagy hallóval történt, s engem — őket megcsodálót — felismerve üdvözölt, s egyuttal saját házuknál a Molár-utczában látogatásra is felbivott, — o halász ifjura emlékezem meg szorultságomban. Hát ha ennek közvetítésével Budára juthatnánk?

De biztosat Zsulánszkyóéunk még sem válaszolt haték levelére. — Csak értesíttem őt, hogy „pár óra múlva nála tiszteltemet tozndem“.

És mentem a halász ifjút felkeresni — Hogy azonban mily körülmények között ismerkedtem meg o halász ifjával, a kinőék segélyével Budára — o constellatión mellett is lehetni illetve banno o jégzajlás közepett is átvivőt lehetni véltem Budára, (azon természetrajzi tünemény feltűntetése végett is, mely az időben a fővárosban dühögött), elmondani alkalomszerűnek vélem.

Akkor a horgászat volt főszenevélyem. Mit, hogy észre ne vegyen instruktorom, úgy irányzám, miszerint az iskolába menni rendelt délutáni órákból teljen arra ki legalább fél órányi idő a tantermi mulasztásból, melyért ugyan szintén büntetés várt reám tanáromtól is, de gyöngébb, mint instruktoromtól; ennél fogva a két reám várakozó fenytők közül „sportos“ szenevélyemért utóbbit választám.

És mulasztásom mellett, a gimnásiumhoz közel eső Duna partjához tűzött hálartó bárkák tetejéről a horgászatot gyakorlám.

S ott én rendszeren egy velem egykorú fiúcskával találkoztam — egymásnak kölcsönösen megörülve, hogy a horgászat mesérségés együtt üzbetők. — — —

S z e c s é n y, szept. 11.

Tekintetes szerkesztő úr! Alázattal kérem, sziveskedjék alábbi sorokat b lapjába felvenni.

A népevelés ügy iránti érdeklődés ösztönöz arra, hogy őszinte köszönetet mondjak azoknak, kik bemes áldozatkészségük által az iskola szép ügyét előmozdítani iparkodnak.

A szecsesényi izr. iskolaszék egy tanítónőt alkalmazott iskolájánál azon célból, hogy a leányövéndékek a korszellem igényeinek megfelelően a női kézmunkában is kiképztesse. De miután az iparskola berendezéséhez szükséges kellékek az iskola áldozatkészségét túlhaladták, a női kézmunka tanítása csak hiányosan s hézagosan mehetett volna végbe, ha a humanizmus az iskolaszék segítségére nem siet.

Ugyanis az iskolaszék gyűjtőívét bocsájtott ki a női iparskola javára s Pulszky Ágostonné öngyászaga, ki minden alkalommal bebizonyítja, hogy a tanúgynek burgó pártolója, 20 forintot adományozott, s szép példáját követve, többek hoztak pénzbeli adományokat az iskolatgy ottárra. Nevezetesen: Pulszky Herméno 20 ftot, Piek Józsefné, Deutsch Adolfné, Földeák Lizi, dr. Kempfner, Schlesinger Ferenczné 2—2 ft, Herzog Emanuelné, Schüek Betti, Deutsch Márkné, Breuer Lipótné, Dettre Béuiné, Donner Henrikné, Schlesinger Jónásné, Rosenfeld Sali, Weiss Peppi, Deutsch Cilli, Ungar Peppi, Löwinger Mórné, Reiner László, Deutsch Gáborné, Nyikos Lajos, Zsivora Sámuel, Bayer Sándorné, Beke Istvánné 1—1 forintot.

Fogadják az illetők legmélyebb köszönetünket, s legyenek meggyőződve, hogy a hála az áldás teljes működése eredményéből lesz olvasható.

Az izr. iskolaszék nevében:

Schlesinger Ferencz,
iskolaszéki elnök.

Nógrádmegye legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak 1884-ik évi névjegyzéke.

(A *gal jejeztetk adója kétszeresen számított.)

Gróf Forgách Antal	Kékő	19182	frt	01	kr
Pulszky Ágoston*	Szecsény	13167	frt	33	kr
Plachy Tamás*	Esseg	12983	frt	16	kr
Peltler Antal*	Vács	6306	frt	09	kr
Gróf Gyürky Ábrahám	Kis-Terence	4646	frt	41	kr
Báró Pirát Béla	Dios-Jenő	4120	frt	—	kr
Gróf Pejasevich Artur	Felső-Ludány	4059	frt	54	és fél kr
Hoffmann Jakab	Lőrinczi	3661	frt	92	és fél kr
Dessewffy Ottó*	Ványarcz	3253	frt	22	és fél kr
Baumgarten Antal*	Pusztá-Kürt	3200	frt	80	kr
Gróf Vilcsák Ede	Erdőkürt	3041	frt	41	kr
Gróf Berthold Richard	Nagy-Oroszi	2993	frt	15	kr
Gróf Degefeld Lajos	Sátrak	2706	frt	—	és fél kr
Szent-Iványi Ferenc*	Szecsény-Kovácsi	2629	frt	85	kr
Prónay Réter*	Berezel	2625	frt	21	kr
Muzlay Sándor	Rád	2576	frt	33	kr
Csemiczky Károly*	Kis-Kürtő	2566	frt	62	kr
Vohl Herman	Losoncz-Tugár	2548	frt	62	kr
Szilassy Béla	Losoncz-Tugár	2430	frt	08	kr
Gróf Berthold Artur	Fülök	2250	frt	64	és fél kr
Szilárdy Ödön	Salgó-Tarján	2224	frt	08	kr
Veres Pál*	Ványarcz	2101	frt	51	kr
Szotovszky János	Nótiacs	2085	frt	35	és fél kr
Báró Nyáry Jenő*	Pillny	2053	frt	35	kr
Báró Podmaniczky László	Heréd	2032	frt	19	és fél kr
Gróf Csabrian László	P-Szalotna	2043	frt	33	kr
Bonczky Gyula*	Terhelőd	2030	frt	23	kr
Postócsky János*	Johágyi	1928	frt	60	kr
Veres Gyula*	Szakal	1895	frt	44	kr
Madách Aladár	A-Satregova	1852	frt	68	kr
Bozó Pál	Sátrak	1846	frt	20	kr
Világhy Sándor	Erdő-Tarcsa	1830	frt	45	kr
Szontagh Pál*	Horpács	1825	frt	60	kr
Báró Baratta Alajos	Poltár	1735	frt	32	és fél kr
Streisinger Lipót	B-Gyarmat	1728	frt	08	kr
Huszár István	Keszeg	1590	frt	56	és fél kr
Prónay Elek	Szecsény-Kovácsi	1460	frt	60	és fél kr
Csengery Endre*	Berezel	1429	frt	01	kr
Báró Andrássy Gábor	Alsó-Petény	1411	frt	26	kr
Világhy Mihály	Héhalom	1303	frt	08	kr
Szabó János*	Varbó	1293	frt	68	kr
Báró Buttler Ervin	Nándor	1279	frt	81	kr
Sacher Vilmos	Losoncz	1267	frt	86	és fél kr
Fajnor Sándor*	Saanda	1261	frt	26	kr
Illés Ödön	Tolmács	1221	frt	24	kr
Székter Alfréd	Súrany	1174	frt	16	kr
Halász Mózes	Erdő-Tarcsa	1173	frt	00	kr
Hanzsly László	Szűgy	1164	frt	93	kr
Balás Vilbald	Szallós	1151	frt	73	kr
László Károly*	Kis-Kér	1149	frt	38	kr
Madách Károly*	Cesztve	1132	frt	31	kr
Huszár László	Tereske	1104	frt	02	kr
Dessewffy Ödön	Kökényes	1101	frt	67	kr
Jankovics Miklós	Kazár	1075	frt	35	kr
Gróf Crouy Endre	Alsó-Petény	1058	frt	61	kr
Pokorny Pál*	Szecsény	1033	frt	84	kr

Loszkáry Gyula	Hompány	1032	frt	64	és fél kr
Deutsch Adolf	Szecsény	1018	frt	66	kr
Károlyi Miksa	Pince	1003	frt	77	kr
Dr. Bogdány Tivadar*	Losoncz	951	frt	21	kr
Balás Antal*	Sipek	949	frt	06	kr
Nedeczky Géza	Cécsé	916	frt	85	és fél kr
Kun Barnabás*	Sátrak	904	frt	34	kr
Luchkovics Gábor*	Megyer	878	frt	28	kr
Schwartz Sámuel	B-Gyarmat	819	frt	78	kr
Prónay Pál	Apátfalva	805	frt	05	és fél kr
Balás József*	B-Gyarmat	800	frt	34	kr
Zemlinszky Rezső*	Salgó-Tarján	796	frt	—	kr
Szigyártó Samu*	Losoncz	980	frt	61	kr
Szilárd Pál*	Szakal	777	frt	26	kr
Karskovics Lajos*	Pusztá-Saj	743	frt	28	kr
Rosenbach Sándor	P-Szántó	742	frt	33	és fél kr
Herzfeld László	B-Gyarmat	731	frt	82	kr
Loka Gusztáv	P-Szántó	727	frt	36	és fél kr
Berezel Lipót	B-Gyarmat	717	frt	28	kr
Pokorny Gusztáv*	Losoncz	691	frt	64	kr
Beke Albert	Csontorok	681	frt	26	kr
Pokorny Ede*	Losoncz	679	frt	74	kr
Grimm Lajos	Losoncz	668	frt	14	kr
Szakal Ferencz*	P-Keresztes	662	frt	16	kr
Veisz Simon	Marczal	657	frt	14	és fél kr
Karskovics Gyula*	B-Gyarmat	655	frt	70	kr
Fay Albert	Szűgy	634	frt	50	és fél kr
Szateczky Turibius	Felső-Sap	654	frt	02	kr
Kálmán Zsigmond	Legénd	645	frt	01	kr
Baintner Ottó	B-Gyarmat	641	frt	26	kr
Kelemen Gábor*	K-Keszi	639	frt	08	kr
Gellen Endre*	Losoncz	636	frt	22	kr
Golka György*	B-Gyarmat	635	frt	84	kr
Baintner Arnold	B-Gyarmat	617	frt	47	kr
Ujhelyi Boldizsár*	B-Gyarmat	596	frt	05	kr
Simonyi Dénes	Szűgy	563	frt	45	kr
Mayer Károly*	Nótiacs	546	frt	75	kr
Unger Sándor	Losoncz	540	frt	74	kr
Kozáky Dániel*	Pince	536	frt	67	kr
Harmos Gábor*	B-Gyarmat	536	frt	09	kr
Pongrácz György	Videfalva	528	frt	16	kr
Hajós László	Peto	520	frt	32	kr
Fischer József	Vadkert	519	frt	09	kr
Szebasztian Adolf	N-Kürtő	515	frt	32	kr
Szabó Vilmos	Varbó	515	frt	02	kr
Komjáthy Anzelm*	B-Gyarmat	512	frt	32	kr
Schmidt Soma	B-Gyarmat	505	frt	39	kr
Berezel Jenő	Berezel	504	frt	03	kr
Körffy Rezső	Ráros-Mulyad	493	frt	96	kr
Hrabeczy Imre	Hétszág	488	frt	81	kr
Reményfy József*	B-Gyarmat	485	frt	78	kr
Aninger László	B-Gyarmat	479	frt	52	kr
Ivanka György	Kis-Zellő	478	frt	91	és fél kr
Ivanka Ödön	Nagy-Kér	471	frt	38	kr
Andreovics László	Bágyon	469	frt	21	kr
Szurecsányi Emil	Tereske	465	frt	89	kr
Horkovits József	Nagy-Daróc	465	frt	89	kr
Vancsó Béla	Szecsény	464	frt	21	kr
Gellen Lajos	Losoncz	456	frt	45	kr
Tamasovics Gyula	B-Gyarmat	447	frt	93	kr
Unger Rudolf	Losoncz	446	frt	47	kr
Gábor Gusztáv	Losoncz	440	frt	86	kr
Krista János	Postény	437	frt	46	kr
Battik Elek	Losoncz	434	frt	57	és fél kr
Oláh Alajos	Keszeg	421	frt	45	és fél kr
Veres Ernő	Horpács	417	frt	19	kr
Doman Ferencz	B-Gyarmat	414	frt	81	kr
Hofmann Dávid	Szakal	412	frt	29	és fél kr
Havas Gyula*	B-Gyarmat	412	frt	42	kr
Sóky László	Vadkert	411	frt	87	kr
Baross Árpád	Varsány	410	frt	65	és fél kr
Dettrich Zsigmond*	B-Gyarmat	407	frt	52	kr
Farkas Mihály	Vadkert	406	frt	87	kr
Mak Urbán	Patak	406	frt	22	és fél kr
Rusinkó Antal*	Szecsény	401	frt	65	kr
Vida Ferencz*	Palotás	399	frt	28	kr
Kóvy Tivadar*	B-Gyarmat	385	frt	08	kr
Grüttner János	Losoncz	373	frt	89	kr
Pajor István*	B-Gyarmat	367	frt	66	kr
Jankovics György	Galács	336	frt	11	kr
Kaczkovics Ferencz	P-Saj	360	frt	05	és fél kr
Kovács Ferencz*	Losoncz	346	frt	48	kr
Pósva Lajos*	Lőrinczi	332	frt	64	kr
Krivácsy Antal	Szecsény	348	frt	97	kr
Gróf Crouy Vilmos	Legénd	340	frt	23	kr
Simli József	Dios-Jenő	335	frt	—	kr
Felsenburg Tivadar	B-Gyarmat	333	frt	70	kr
Báró Buttler Henrik	Lócs	333	frt	35	kr
Bende Sándor*	Nagy-Kürtő	333	frt	34	kr
Szabó László	Marczal	331	frt	13	és fél kr
D'Eleaux Albert	Szakal	330	frt	45	és fél kr
Ehenczky Flórián	B-Gyarmat	329	frt	71	kr
Zalubán Adám*	Szecsény	324	frt	64	kr
Zelenka Gyula*	Losoncz	321	frt	12	kr
Flatz Pál*	Felső-Ludány	317	frt	46	kr
Elládi Herman	Pillny	314	frt	92	kr
Berezel Vilmos	Berezel	314	frt	78	kr
Olsevszky Gusztáv	Tereske	301	frt	94	kr
Szilágyi Mór*	B-Gyarmat	300	frt	84	kr
Okolicsányi Miksa	Kisfalva	300	frt	26	kr
Frideczky Lajos	B-Gyarmat	300	frt	08	kr
Csemiczky Ede	Nagy-Satraczin	298	frt	38	kr
Moháry Gyula*	Varbó	297	frt	80	kr
Plichta Lajos*	Losoncz	290	frt	50	kr
Tersztanyásky István*	Szecsény	290	frt	17	kr
Majthényi Ottmár	Cesztve	289	frt	62	kr
Veres Lajos	Kutasó	288	frt	62	kr

Pótlagok:				
Farkas Pál	Mohor	212	frt 41	kr
Markovics Odon	B-Gyarmat	210	frt 73	kr
Tessadik Imre	Mgyer	209	frt 76	kr
Fekete Lajos	Becské	208	frt 60	kr
Stiller Jonas	B-Gyarmat	207	frt 72	kr
Feledi Henrik	B-Gyarmat	206	frt —	kr
Grosz Miklós	Súrany	203	frt 74	kr
Dubravitsky Adam	Göcs	202	frt 91	kr
Schwarz Jakab	Südy	202	frt 06	kr

Kelt B. Gyarmaton, 1883. évi szeptember hó 3-án.
Majerszky Ferencz, főszámvevő.

Köszönet nyilvánítás

A nógrádi járás főszolgabírája f. évi augusztus hó 9-én személyesen osztotta ki Nógrád község tűz károsultjai között a hivatalból elrendelt könyvtáradomány gyűjtés eredményét: 420 forint 01 krajt.

Alóliért előjáróság kedves és elengedhetlen kötelességet teljesít akkor, midőn Nógrád község tüzárosultjai nevében ez uton mond hálás köszönetet a fenti valóban tejedelmi segélyezésért első sorban szeretett alispánjának: nosz Madách Károly úrnak mint a gyűjtést elrendelőnek, másodsorban pedig szeretett főszolgabírája: tek. Balás Ferencz úrnak, miut a ki fáradságot nem kímélve, minden tőle telhetőt megtett a nyomor gyors enyhítésén.

De szíve mélyéből jövő hálás köszönetet mond az előjáróság végül mindazon megyei és közéleti tisztviselőknak, kik a gyűjtésben buzgólkodtak s fáradoztak, s mindazon nemeselektű emberbarátoknak, kik könyöradalmaikkal a szerencsétlenséget elviselhetőbbé tenni igyekeztek. Isten áldása legyen valamennyikön! — Nógrád, 1883. szept. 20 án.

Kiss Sándor,
költő.

Koröny Korács József,
bíró.

Hirek.

Személyi hírek. Dobay tábornok úr f. hó 17-én érkezett B. Gyarmatra, s 18-án szemlét tartott az 52-ik honvédszázadosj hadgyakorlatai felett. Az esős idő nem kedvezett a szemlének. A hadgyakorlat igen jól folyt le, s Dobay nagy megelégedéssel távozott városunkból. Gyürky Medárd nyugalmazott törvényszéki bíró úr a közelötünk egyik kiünösége szept. hó 18-kától B. Gyarmatra tette átlakását. — Madách Károly alispán úr 2 heti szabadságra ment.

Esküvők. Jobbágyiban Posztóczky Róza kiasasszonyt, Posztóczky János megyebizottsági tag úr szép és kedves leányát szept. hó 15-én vezette oltárhoz Mézesölly Géza kitűnő képirónk. Nászanyagok voltak: a menyasszony részéről: Gr. Vay Dániel és Plachy Tamás országgyűlési képviselő; a vőlegény részéről: Kenessey Kálmán és Danicz Béla, a székességhrávi törvényszék elnöke Nyoszolyaasszonyok: özv. Almásy Edmundné szül. Gyűrű Lilla grófné Viszleti Kiss Gyuláné úrné. Nyoszolyótlányok: Posztóczky Boriska, gr. Vay Amália, Jalsoviczky Ilma s Almásy Micike k. a., mind rózsaszíjben. Vőfélyek: Budaházy Zoltán, Jalsoviczky Péter, Flatt Gaszton és Heinrich Lajos. Nőgrád, Heves, és Fehérmegyéből számos úri vendég s rokon jelent meg. A szép párt Illyés Lajos leányi ref. lelkész adta össze. A gazdag lakomán folytak az üdvözlőnő köszöntők, alkonyattól reggeli nyolczig pedig a víg táncz. S még a násznép a tágas verandán mulatott, a család cselédsége és a falu népének egy része az udvaron lakomázott és tánczolt. — Folyó hó 17-én vezette oltárhoz Balás László székesséi földbírók Farkas Sarolta kiasasszonyt, Farkas Ábrahám gümörmegyei nagybirtokos bájos leányát. Az esküvő a rimaszombati helvét hitvallású egyházban ment végbe. Az esküvőt gazdag terítékű lakoma követte, melyben a széles kiterjedésű atyafiság nagy számban vett részt. Említeni sem kell, hogy a vig hangulatban lefolyó lucullusi ebéd alatt számos felköszöntők mondtak a boldog fiatal pár, az örömszőnyák és apák egézségére. Délután a fiatal pár a szerető jó szülők eladásától kiérve, a feleli vasuti állomáshoz indult, mely alkalommal a rokonok nagy száma kocsikkal és fényes fogatokkal a kisérőthez csatlakoztak. Násznap volt Balás Antal, vőfél Szilárdi Béla, nyoszolyaasszony Szentmiklósy Béláné nyoszolyó-leány Farkas Erzi.

parkiállítás. A b.-gyarmati iparosok, mielőtt el készített kiállítási tárgyaikat a losonczi tárlatra fel vinnék, azokat ma és holnap itt is bemutatják a közönségnek. Mielőtt a megtekintésre, a úgy éreztük, hogy B.-Gyarmat derek iparosai nem fognak szégyent vallani. Az 1881-iki debreczeni kiállításon is a b.-gyarmati ipartárgyak az elsőrendűekhez lettek sorozva. Losonczi is megtalálják a kellő méltatást. Ezuttal felkerül a b.-gyarmat város t. közönségét, hogy ne restelje megnezni az itteni tárlatot. Minden esetben sok érdekeset és szépet fog ott találni. A tárlat mint jeleztek, a polgári iskola rajstermében nyitva van ma és holnap d. e. 8—12-ig és d. u. 2—6 óráig. Belépti díj csak 20 kr.

Műkedvelői előadás. Pompás estét szerzett a b. gyarmati műkedvelők néhány derek tagja a közönségnek f. hó 18-án. Alig egy-két próba után — majdnem rögtönözve — előadták gróf Pedró (orosz író) „Egyetlen leány” című 2 felvonásos vígjátékát, melyet Radnótfay Sámuel ültetett át irodalmunkba. A darab telve van jó ötletekkel és fordulatokkal s épen azért, ezen darabnak sikeres eljátszása nem tartozik a könnyedségek közé. Annál inkább meg voltunk lepve az eredmény felett, mely nagyban illusztrálta a szereplők tehetségét és ügyességét. Ily őszavágó és ily rutinírozott előadás, bármely színtársulatnak di-

csodágerő volt volna. De halljuk a szereplőket! Előszörban meg kell említenünk Fülkét Mariska kisasszonyt, ki egész színpadi otthoniassággal játszott (Paulin) a boldog menyasszony szerepét. Előadás tiszta, folyékony és életlű volt, nem csoda tehát, hogy fellépése és szereplése annyi ovációban részesült. Fülkét Mariska kisasszony, mint a műkedvelők legkeleteltebb alakja, kinél a tehetség párosul a jó lelkülettel valóban mindnyájunk elismerésénjében kivívta. Hisszük és reméljük, hogy akkor, midőn emberbaráti vagy egyéb közérdekelőmozdításáról lesz szó, jövőre is felajánlja szép tehetségét. Nem lehet eléggé kiemelni a többi továbbá Szerémy Margit kisasszony játékát, ki a darab egyik szintén igen nehéz szerepét (Camillát) volt szíves elvállalni. Szerémy Margit k. a. most először lépett a színpadra és máris oly biztos, oly természetes és o mellett kedves szereplésével mindenki figyelmét lebilincselte. Léva y I l k a, a műkedvelői titulat egyik kedves alakja, ki a dühös Rata tinszky Kázmér szeretetreméltó nejét, Lujzát játszotta, oly ügyesen mozgott a színpadon, mintba Thalíanak felszentelt papnője lett volna Léva y I l k a valóságos tehetség, kinek a színpad bivatása is lehetne. A leg szebb jelenetek közé tartozott az, midőn nővérével Agathával, mely szerepet Léva y B e r t a játszotta, először találkoztak az apai háznál. A meglepetést és a találkozás örömet Léva y I l k a és Léva y B e r t a kisa s s z o n y o k, kik különben nővérek, oly szépen és oly ihlettel adták, hogy a tapsvihar önként megere d t a színházat zúfoglalás betűlő közönség részéről. A darab csattanóságát a kis K u b á n y i M a r i s k a adta meg, a maga dásidás tisztjével. Ő volt az első „egyetlen leány”, mely az előbbieket kedves játékát kitűnően kiegészítette. — A férfi szereplők egytől egyig szintén kitűnően állták meg helyüket a darabban. — Így Udvardy László úr Szumbalinszky földbirtokos nehéz szerepét, kinek őt „egyetlen leánya” volt, s mind az őtöt ügyesen elűtötte illetve férjhez adta, egészen könnyen és fesztelendő érvényesítette. Kitűnő volt H a n z e l y M á r t o n úr játéka is, ki M a r e c z k y H e n r i k b e n, mint valami bivatott társalgási szíves ex cellált. Ifj. F a r k a s F e r e n c z ú r a rá tartós és a mellett mégis comicus R a t a t i n s z k y K á z m é r t oly híven és ügyesen adta elő, hogy a közönség minden jelenetét jóízű nevetéssel fogadta. Ifj. F a r k a s F e r e n c z ú r valóságos szívesi tehetséget tüntetett fel. A dícséret méltán megilleti M u z s l a y G y u l a urat is, ki D a r z i n s z k y A g o s t o t a szerencsés vőlegényt, minden nehézség nélkül játszotta végig (A „fiuk”, peraz „juxból”, hagyma és krumpli koszorú dobta neki a színpadra; de ez a comieum nem zavarta meg a jó komikus.) V a t t e r ú r kipróbált jó játékaival a B o l d i z s á r ö r e g szolga szerepét, mely egyike volt a legnohezebbeknek, mindvégig kitartóan jól alakította és játszotta el. Általában véve pedig azt mondhatjuk, hogy oly sikerült műkedvelői előadás mint ez volt. pártját ritkítja. Az őt sikeret nagyban emelte K u b á n y i M a r i s k a k i s s a s s z o n y a k a z o n n e h á n y n é p d a l a, melyeket felvonások közben énekelt. Erős és terjedelmes hang, s emellett művészi felfogás jellemzik a dalokat, melyek annyi bájjal hangzottak el a még igen fiatal leányka ajkairól. Felvonások közben P a j o r I s t v á n ú r n a k kétfélebeli kitűnő költeménye is elszavalatott, a m. „a hajó”, melyben a haza allegorizáltatik, s „az én jubileumom” című satiricus költemény, melyben az író azért jubilál, mert elhagyta őt a rheuma. Miúdké költeményét egy Gyarmaty nevű színész szavaltá el. A szerzőt, ki az előadásán szintén jelen volt, két költeményecért, melyeket lapunk elején közlünk, zájosan megtapsolták és megeléjeneztek. Mint fentebb jelez t ű k, a nyári színikör zúfoglalásig megtelt; ami annak a bizonyossága, hogy közönségünk érdeklődik a műkedve-

lői előadások iránt a a legelőbbben azon óhajnak adtak kifejezést, vajha ily előadások sürűbben rendeztetnek? Mennyi jótékony célra lehetne ily előadásokat, melyek igen kevés költséget igényelnek, előmozdítani? A közönség egy része a fiatalab, előadás után a meggyelhez kis termébe me. A hol egész rög időtve, igen élénk tanulatsig f. jelt ki a vac. ora után.

Helyreigazítás. A múlt szimból a dőlnőcsőly
tőczőulatságu részvett hűlygek közűl tevelőből
következők maradtak ki: Hudecz Mikáné (Lo-
soneczról,) Frecka Somané (Palojáról) urhűlygek,
valamiot Rafanoides Aranka és Bízokup
Emilia kisasszonyok. Sietűnk a tővedést lehatűlog
helyrehozni a bocánatot kérűnk az ügyelőségu.

Kovarcz Emil lovasnői zenetanár ur egyeztető és zeneszerzeményt mutat be a közönségnek, a m. „Udvari bálon” című művét, gróf Czebián Mária örökölőnek ajánlva; „Tízoldó négyest” Beniczky Árpád urnak ajánlva, „Hajrá! galoppot, Szentiványi Farkas urnak ajánlva, végre „Tavaszi virág” francia polkát, báró Revay Gizella urnónek ajánlva. Egyelőre is gratulálunk a derek zeneszerzőnek.

Hálosztás. Ungvári Gedeon, a vanyarci csoport érdemes jegyzője elhalálozott. Nyugodjék békében.

Losonczon lázas tevékenységet fejtenek ki Trefort közöki, miniszter ur önépélyes fogadtatására. A miniszter okt. hó végén, esetleg nov. elején Szász Károly minisz. tanácsos urral és Klamarik János főigazgató urral a jelzett időtájjában oly ezébből fogja meglátogatni megyénk derék városát, hogy az ottani állami gymnasiumot, mely valóban remekmű a magyar kórmány dicőségére szolgál, önépélyesen nyissa meg. Örvendőnk lehet, hogy Trefort miniszter ur oly nagy súlyt fektet megyénk ezen baladó városára, és elismeréséi tartoznak Losonc város azon kitűnő polgárai iránt, kik a város élén állva, minden körülményt szerencsésen felhasználának Losonc város anyagi és kulturális érdekei előmozdítására.

Kovács H. Malvin asszony losoncai jóbíró nősevelő intézete hol 78 nőnővendék nyer teljes kiképzést, igen sokat nyer azzal, hogy az intézethez megnyitotta Hudecz Mikánét, a nő munkák és szabásvet tanítására. P. 1888. Hölgy, ki mint művész is közkezdetségre, orvosl., az intézet jóbírónevét mindenestre nyolgyan emelni fogja.

A vágóhidat B. Gyarmaton e napokban a városi
küldöttség megvizsgálta. Az ott talált nagy rendetlen-
ség, piszok, s az ott működő szűrtes legények kelte-
metlen benyomást okoztak. A küldöttség szigorú rend-
szabályokat fog előterjeszteni.

Szerkesztői üzenet.

Jobbágyi O. Szem- és nemtelenségek közlését kívánul szem- és nemtelenség.

Feladón szerkesztő

Horvath Danó.

Vetőmag eladás.

150 métermázsa legszebb minőségű, teljesen tiszta s vetésre kiválóan alkalmas idei rozs, métermázsaunként 9 frjtával clad: Il-lós Ödön-nél Tolmácson (u. p. Rátság). Megrendelések ugyanoda intézendők. 4-3

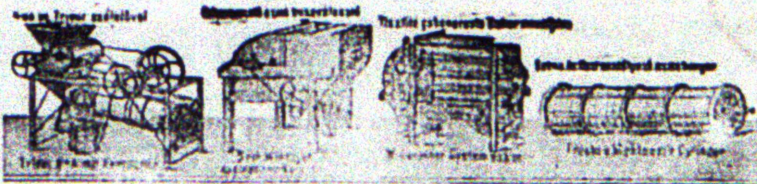
GUTJAHR és MÜLLER

B U D A P E S T E N.

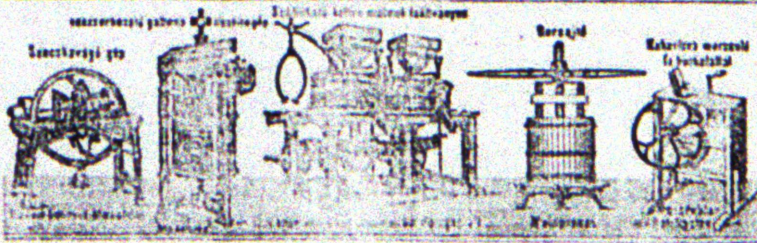
Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

a Margithid közelében, ajánlják szolid szarkozell w javított gyártmányukat mint:

Tricurők gazdaság számára :

Járgány-Cséplőgépek
Szelelő rosták.
Kukorica morzsolók
Szerszavak.
Doraszítók.

Különlegességek malmok számára:

Duplamalmok.
Malom trieurhenger.
Gabona osztályozó-hengerek.
Koptatógépek.
Dara választógépek.
Tarárók.
Detacheurók.

Malom alkatrészek:

**Transmissiók
Szájkerekek.**

Rostalemex k:

Csöplőgéprosták
Liszthenger szítók.
Koptató-lemezek.
Ráspoly lemezek stb.

Gyári raktár és eladási hely B.-Gyarmaton

ANINGER TESTVÉREK vaskereskedésében.

Arjegyzékek kisdintra ingyen és bérmentre.